

Beste deelnemers aan de schrijfwedstrijd met als thema 'Verlies,

Uit 323 (!) inzendingen het beste verhaal kiezen, dat is geen sinecure. Vooral als je leest dat mensen er hun best op hebben gedaan, kwetsbaarheid hebben getoond, woorden hebben gewikt en gewogen, naar de juiste opbouw en ritme hebben gezocht, en soms hun diepste zielenroerselen aan het papier hebben toevertrouwd. Het klinkt als een jurylid-cliché, maar het was oprecht heel moeilijk om er één verhaal uit te kiezen.

Veel verhalen gingen over het verlies van een dierbare, door de dood of door het leven of door het verlies van geestkracht en geheugen. Andere verhalen gingen over een (terechte) moord, over het afscheid van een gewoonte of verslaving of van een identiteit. Elk verhaal is bijzonder op een eigen manier en over elke bijdrage zou ik iets positiefs kunnen zeggen.

Een greep uit mijn notities tijdens het lezen:

- Intrigerende openingszin: Eindelijk ligt opa in zijn kist. (dat 'eindelijk', dat triggert). Uit 'Rat' van Monique Cunnen.
- Indrukwekkend verhaal van Sandra Wilhelmina de Booij over het verlies van haar vriendin Sybrith.
- Intrigerend verhaal van Jochem Toolenaar.
- Macaber verhaal met groeten: Hartelijke (harte-lijken?) groeten, van Kristi van Coenen.
- Mooi verhaal van Faridee de Boer over haar werk in een hospice en meneer Polak.
- Bep Salden over een verlies dat eraan komt. Bijzonder!
- Mooi opgebouwde verhaal 'Maandagochtend' van Frank Broekhuizen.
- Ontroerend 'Verhaal over iets missen' van Bert Peters, evenals 'Raak je ooit echt iets kwijt' van Brian van Nunen, rond hetzelfde thema.
- Veel bewondering voor Jurie van den Elsen 'Over het verlies van mijn beste 'vriend'.
- Ik hoop dat Spooky blijft schrijven en weer een mooi, krachtig en creatief persoon wordt, dat niet afgewezen wordt.
- Origineel verhaal van Patrick Romeijn met 'Project 370'.

En dan nog heb ik het gevoel dat ik de andere inzendingen tekortdoe, door ze niet te noemen. Weet, dat ik elke inzending stuk voor stuk gewaardeerd heb. Hopelijk heeft

iedereen het plezier en het waardevolle van schrijven ervaren en was het alleen daarom al de moeite waard om mee te doen.

Ik heb ook een aantal mooie zinnen genoteerd:

- Ik ben mezelf nog niet verloren, maar ik raak mezelf wel kwijt.
- En terwijl ik door de kou loop, kijk ik even onder mijn blouse naar het gat in mijn borstkas, daar waar in het verleden mijn hart zat. En de kou snijdt er dwars doorheen. Ze heeft het meegenomen.
- Ik had de nieuwe pup van Hans nooit zo'n rotschop mogen geven, ook al stond hij over mijn voeten te pissen.
- Yara snijdt zich aan Alicia's woorden.
- Op een gegeven moment zei je tegen me 'ik voel me als een trein die vaart begint te minderen.'
- Met het laatste grapje verdween het laatste stukje vader. + En tot slot de magische verdwijntruc: hij maakte zijn wereld zó klein dat hij er zelf niet meer in paste.
- Vorige week vrijdag verloor ik mijn onschuld.
- Met het overlijden van vader verloor moeder niet zozeer haar man, als wel haar inmiddels versuikerde misère.
- Soms beweer ik dat ik niet naar de hel kan gaan, omdat ik er al ben geweest.
- Ik bén geen leegte, nostalgie, rouw of pijn. Ik ben dat wat over is.
- Ik wandel naar mijn werk in een wereld van wanen.
- Moet ik een heel mens verliezen, als een slang die uit zijn huid groeit, om verder te gaan met schone lei?
- Mijn toekomstbeeld verloren.
- Maar raak je echt iets kwijt als je jezelf vindt?
- Mijn jeugd mag dan wel verloren zijn, maar de tijdloosheid neemt niemand me af.

Uiteindelijk waren er vier verhalen, die er voor mij bovenuit staken.

Drie daarvan zou ik een eervolle vermelding willen geven:

‘Zoekt en gij zult vinden’ van Maaïke van den Bosch is een tragikomisch verhaal dat opvalt door de toon en opbouw, en vooral ook door het verrassende slot.

In **‘Verlies’** weet Anita Heijdra schuldgevoel intens over te brengen, zonder daarmee te expliciet te zijn. Een verhaal met een perfecte slotzin.

‘Zusje’ van Lidewij Wijnhoven gaat recht naar het hart. De pijn om het verlies van iemand die je het leven moeilijk maakte, maar waar je zielsveel van hield, is bijna tastbaar. ‘Na de dood ga je iemands slechte eigenschappen missen’, heb ik iemand weleens horen zeggen. In dit verhaal wordt deze waarheid schitterend overgebracht.

De winnaar is uiteindelijk geworden....

‘Kale taal’ van Annemarie Vermeulen.

In ‘Kale taal’ wordt het verlies van geheugen op een directe manier verteld, alsof je er als lezer als het ware bij staat, de woorden zou willen vangen en teruggeven, het proces zou kunnen stopzetten. De relatie met de lezer is vakkundig gelegd.

Bovendien is de metafoor die Annemarie voor geheugenverlies gebruikt erg sterk: *Als haren die uitvallen op een hoofd dat langzaam kaal wordt, wordt mijn taal langzaam kaal.*

Met ‘Kale taal’ is Annemarie Vermeulen wat mij betreft een terechte winnaar.

Gefeliciteerd, Annemarie! Veel plezier met het lezen van het door jou gewonnen ‘Speelveld van de dood’.

Verder bedank ik alle deelnemers voor het inzenden van de verhalen, ik ben erdoor geraakt en heb ervan genoten.

Blijf schrijven en wie weet tot ziens!

Hartelijke groet,

Hetty Kleinloog

www.kleinloog.eu